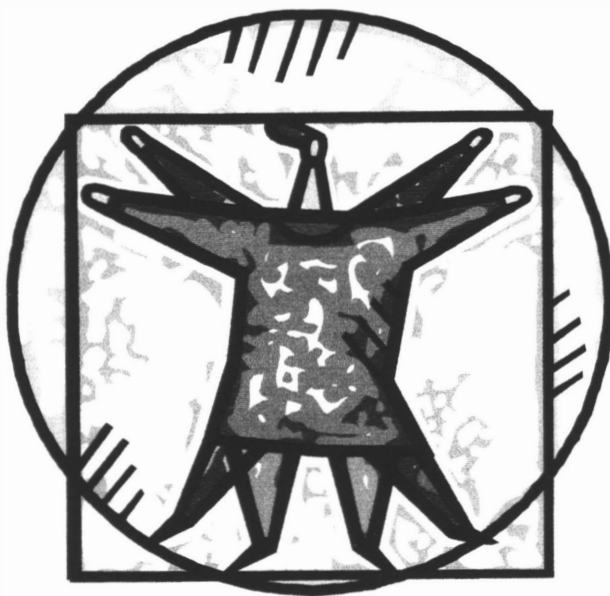

UFO-MYT

Nr 2 2010

Västerbergslagens UFO-förening
Tel 0240 79146. Stimmerbovägen 43 77790
Smedjebacken. <http://come.to/vbufo>

Tidningen är en medlemstidning som utges 4 gånger/ år.

INNEHÅLL:

Sid: 2-3 Förord

“ 4 De vill åt mig.

“ 5 Vattnet kokade

“ 6 Som pärlor i ett halsband

“ 7 Glänsande tysta o skrämmande..

“ 8-9 När drömmar blir till verklighet

“ 10 Bilen

“ 11-12 Vi blev så rädda

“ 13-15 “Nya” planeten

“ 16-17 Ockupant över Sverige

“ 18-19 Psykiska UFO-upplevelser

“ 20 Ett tredje världskrig

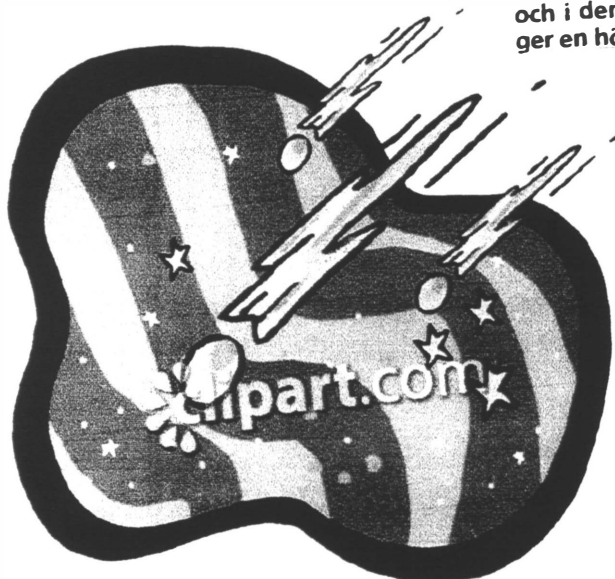
“ 21-23 Här mötte Pia o Niclas....

“ 24-25 Klipp

En riktigt skön och
solig sommar önskar
vi våra läsare!

- Kan ni förklara varför ni tog
en höna?
- För att jag vann en kokbok
och i den stod det "Man ta-
ger en höna".

Mannen i klädbutiken:

- 400 kronor för en slips!
Det är ju löjligt. Det kan
man ju få ett par skor för!
- Ja, säger expediten, men
ni måste ju hålla med om att
det skulle se löjligt ut,
att gå runt med ett par skor
runt halsen.

FÖRORD

Vi får be om ursäkt för förseningen av vår tidning nr 1. Vår kopiator fungerade inte alls, trots att leverantören var här med nya delar. Vi fick dessutom vänta länge innan han dök upp. Trots detta blev vi tvungna att investera i en ny kopiator! Detta gjorde att vi fick ändra lite på sättet att trycka tidningen, så vi fick lära om....

Det tycks hänt något även på UFO-fronten. Nu talar ju vetenskapen om liv i rymden. - Avstånden verkar inte vara något stort argument längre ! Det verkar som om något hänt, eller vad har fått våra forskare att byta linje? Kan de erkänna en rädsla för något som är mycket större än oss?

Jag är intresserad av människor som upplevt saker av UFO-karaktär, människor som berättat sin historia en gång men aldrig förekommit i massmedia. Dessa människor är ståndaktiga, och vet vad de upplevt. De vet dessutom att det inte är någon ide att gå vidare med sin berättelse för ingen tar dem på allvar.

Oftast har de inga påtagliga bevis, och inga fler vittnen..o.s.v.

Men kanske får vi ett svar eller något bevis inom en snar framtid. Vi ser nu längre och längre ut i Universum själva, och kanske har våra forskare redan hittat något intressant där ute. Men vi vet också att vetenskapen ska ha första tjing liksom militären innan de berättar för oss "vanliga". Den dagen en kontakt med en utomjordisk civilisation äger rum, får nog inte våra ledare bestämma. Då får de nog ta skeden i vacker hand och finna sig i att andra bestämmer vårt öde. Har de dessutom etablerat kontakter redan så har de ju valt sina "offer"...

Kanske det är den största rädslan för jordens ledare!

En annan civilisation har säkerligen andra prioteringar och omdömen än vi. Våra värderingar av livsvägen är nog säkerligen ingen höjdare..."de" måste ha kommit längre i utvecklingen, annars skulle "de" inte överlevt så länge. Jag tror att de flesta tar död på sig själva. Endast de starkaste och de med rätt värdegrund för livet överlever och utvecklas, så att de kan resa ut i det stora alltet.

Sommarens stora äventyr för min del blir en resa till Hessdalen i Augusti. Jag är intresserad av hur "Project Hessdalen" har utvecklats. Erling Strand har en genomgång av projektet i Augusti, och jag har bokat plats.

Det som nu står för dörren är vad jag hoppas en ljuvlig försommar och en skön grillkväll hos Bengt i Stora Skedvi. Där kan vi prata UFO och äta gott!

Ha det så bra alla, och passa på och njut av sommaren!

Gudrun

Minnesruna

övers Lars Andersson

Jag har plockat alla fina minnen, till en stor, stor bukett. Minnen av en god vän och föreningsmänniska. En envis man, som tyvärr inte får vara med oss längre.

Livet är en gåva, och varje gång en nära vän eller släkting går bort, så blir vi så medvetna om att livet inte varar för evigt.

Vi människor måste värna om varandra, umgås och ta väl hand om varandra.

Vår käre vän och medarbetare Lars som nu lämnat oss, var en man som älskade att diskutera livets stora frågor och gåtor. Vi hade många och långa diskussioner.

Han lämnade kyrkan, - ville inte ha en traditionell begravning. Han visste precis hur han ville ha det! Lars hade en stark tro på att livet efter döden fortsätter i en annan form. Han var inte orolig...

När vi ska ha vår grillkväll, då ska vi plocka fram våra minnen, titta på stjärnorna, - och kanske Lars finns med oss och leende betraktar oss då....Man kan nästan höra honom säga:-Vad var det jag sa'? Nu vet han något som inte vi vet!

Vi saknar Lars mycket som den goda vän han var! Hans liv blev alldeles för kort.

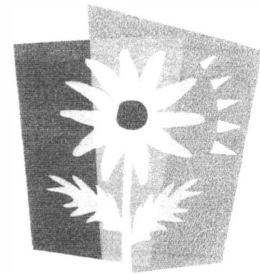
Lars och Birgittas hem har alltid varit väldigt gästvänligt.

Nu får Birgitta en jobbig tid, med omställning till ett liv utan Lars.

Hoppas att alla förstår att ta hand om varandra.

Även en som är sjuk behöver omtanke och besök ibland.....

Gudrun

Styrelsen Västerbergslagens UFO-förening 2010.

Ordförande: Gudrun Andersson

Kassör: Birgitta Andersson

Sekreterare: Ing-Marie Strömberg

Ledamot: Anna-Lisa Gustafsson

Ledamot: Bengt Karlsson

Supleanter: Anna-Greta Söderlund, Conny Persson, Bernt Berglund

Ann-Marie Gustavsson

Revisor: Sune Andersson

" DE VILL ÅT MIG "

Närkontakt av tredje graden: Lucca, Italien,
25 juli 1952.

Klocken 3 på morgonen den 25 juli 1952 vandrade den entusiastiske Carlo Rossi längs floden Serchio mitt emot Sant Pietro a Vico i Lucca i norra Italien, då han till sin förvåning såg ett säreget ljussken någonstans nerifrån floden. Han klättrade upp på den höga strandbanken och nedanför såg han en enorm rund farkost med en genomskinlig kupol ovanpå och en liten utbyggnad undertill, där tre ben sköt ut som höll farkosten ovanför vattnet. Det fanns också en steg och ett långt rör som farkosten tydligen tog in vatten igenom. Plötsligt öppnades en lucka i utbyggnaden och Carlo såg en " mänsklig " varelse titta ut. Varelsen pekade mot fiskaren som sprang nerför vallen. En grön stråle sköt ovanför huvudet på honom och han kastade sig ner på marken. När han några sekunder senare tittade upp såg han farkosten stiga ovanför vallen och med hög hastighet ge sig av i riktning mot Viareggio.

Rossi blev mycket uppskakad av incidenten—men det som hände ett par veckor senare gjorde honom ännu mer orolig. För en utomstående kan incidenten verka trivial — fast det är ett klassiskt exempel på ett NIB-möte (MIB= Men In Black, = Män i svart, de mystiska män som tidigare omtalats och som anses förfölja tefatsvittnen. ö.a.): den främmande mannen slog sig i slang med Rossi och erbjöd honom en " konstig " cigarett. Rossi blev vettskrämd ; efteråt sade han ofta: " Jag undrar om de vill skada mig, kanske på grund av saken jag såg i floden?"

Omständigheterna kring Rossis död förefaller ge stöd åt hans misstankar. Han blev överkörd av en bil en dag då han cyklade hem. Föraren blev aldrig identifierad.

Ur Märkliga UFO-fall.

"VATTNET KOKADE ".

Närkontakt av andra graden:

Santos, Brasilien, den 31 oktober 1963.

Den 31 oktober 1963 lekte åttaåringen Rute de Souza nära sitt hem i Iguape, sydväst om Santos, när hon hörde ett tjutande ljud som snabbt ökade i styrka. Då hon såg sig omkring upptäckte hon ett silverföremål som kom ner ur skyn mot Peropavafloden i närheten. När det passerade över huset kolliderade UFOt med en palm och började svänga, vingla och gira i luften. Så såg Rute det falla i floden nära motsatta stranden.

Barnet vände sig om för att springa hem och mötte modern som skrämmd av ljudet kom springande mot floden. Efter henne kom Rutes farbror, Raul de Souza, som hade arbetat ungefär 90 meter från huset. De tre stod som förstenade medan de betraktade vattenytan: där föremålet hade sjunkit formligen " Kokade " vattnet. Det följdes av en eruption av gytjtigt vatten och därefter en av gyttja.

Rute var inte det enda vittnet. På andra sidan floden hade några fiskare sett det som hände. En av dem, en japan vid namn Tetsuo Ioshigawa, beskrev incidenten för de officiella undersökarna och för pressen. Föremålet, som hade formen av ett " handfat " hade en diameter på cirka 7,5 meter; det hade inte varit mer än 6 meter över marken då det kolliderade med palmen. Allmänna meningen var att föremålet kommit ur kurs efter kollisionen.

Myndigheterna antog också att ett " flygande tefat " hade kraschlandat och låg inbäddat i den gytjtiga flodbädden, men dykare kunde inte hitta någonting i det 5 meter djupa vattnet. Till slut sökte ingenjörer genom området med metalldetektorer men inte heller de lyckades lokalisera föremålet.

I Aerial Phenomena Researchs Bulletin spekulerade Jim och Coral Lorenzon att den rapporterade storleken hos UFOt antydde att det kunde haft en besättning. I så fall kanske de lyckats reparera farkosten och ge sig av.

Ur Märkliga UFO-fall.
Charles Bowen.

"SOM PÄRLOR I ETT HALSBAND ".

Närkontakt av andra graden :

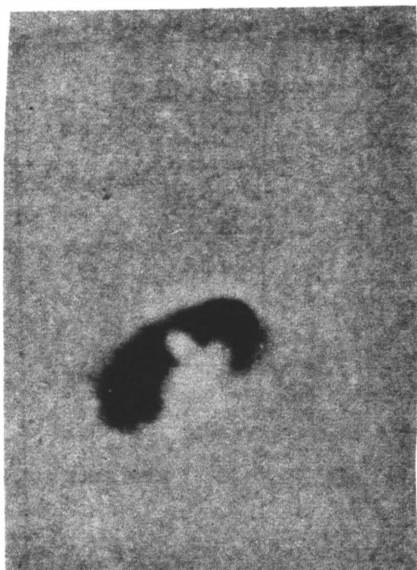
Nära Curitiba, Brasilien, den 10 januari 1958.

Den 10 januari 1958 satt kapten Chrysologo Rocha med sin fru på verandan i ett hus med utsikt över vattnet utanför Curitiba då han till sin förvåning fick syn på en obekant "Ö ". Han hade sin kikare med sig och när han fokuserade den på ön såg han till sin bestörtning att den växte i storlek. Han ropade på dem som befann sig inne i huset och snart hade 8 av dem kommit ut till paret på verandan för att bevittna det sällsamma fenomenet.

Föremålet föreföll bestå av två delar, den ena i havet och den andra svävande ovanför. Så försvann båda delarna utan varning ur sikte, strax efteråt kom ett fartyg och passerade nära den plats där föremålen varit synliga. En kvart senare, då fartyget passerat såg de 10 åskådarna hur föremålen steg upp ur havet igen. Nu kunde de se att den övre delen hängde samman med den undre med ett antal trummor eller rör som var mycket ljusa. Längs trummorna rörde sig små föremål " som pärlor i ett halsband " upp och ner på ett oordnat sätt. Den andra föreställningen varade i några minuter, sedan gled de två sektionerna ihop och hela föremålet började sjunka och försvann till slut under ytan.

Ett av vittnena, en officersfru, ringde till Forte dos Andradesbasen i Guaraja där de underrättade flygbasen. Ett flygplan sändes ut för att spana, men det nådde platsen först sedan föremålen försvunnit.

Ur Märkliga UFO-fall.
Charles Bowen.

"GLÄNSANDE, TYSTA OCH SKRÄMMANDE"

Nattliga ljus: Vernon, Frankrike den 23 aug 1954.

Vernon ligger vid floden Seine ungefär 80 km nedströms från Paris; det var här som de allierade styrkorna först gick över floden på sin jakt efter de tyska styrkorna år 1944.

10 år senare, och knappt 8 veckor efter Idlewildincidenten, inträffade en annan signifikant händelse i staden, en händelse som dock inte uppmärksammades av pressen.

Kl 1 på morgonen den 23 aug var himmelen klar, månen stod i tredje kvarteret och skulle visa sig senare under natten men bara skina helt svagt. Bernard Miserey hade just kommit hem och höll på att stänga garagedörren då han såg ett jättelikt cigarrformat föremål som hängde vertikalt över den norra flodstranden på cirka 275 meters avstånd. Föremålet, vars längd han uppskattade till 90 meter, var lysande, tyst och skrämmande stilla. Medan vittnet förundrat stirrade på fenomenet släpptes ett horisontellt, diskformat föremål ned från "Cigarren". Det nya föremålet stannade i fallet, vinglade till litet och färgades lysande rött med en strålade vit gloria och sköt iväg mot Miserey. Ljudlöst gled det över hans hus och vidare mot sydväst.

Denna egendomliga händelseföljd upprepades 3 gånger. Efter en paus föll sedan ett femte föremål nästan ned på flodstranden innan det vinglade till och med stor hastighet försvann mot norr. Medan denna sista manöver pågick började den gigantiska cigarrens glöd att falna och snart försvann den i mörkret.

Bernard Miserey rapporterade incidenten till polisen och fick då reda på att två patrullerande poliskonstaplar också hade iakttagit händelsen, liksom en armeingenjör som körde på väg 181 sydväst om staden.

Vad betydde den uppenbarelse som Bernard Miserey såg? Var det stora cigarrformade föremålet "hangarfartyg" åt de mindre? Andra UFO-iakttagelser, däribland Idlewildincidenten, har fått många att tro att det kan vara så. Den väsentliga skillnaden är att vid Idlewild assimilerades de mindre föremålen av det större, medan de vid Vernon istället stöttes ut. Men det finns inga avgörande bevis för vad dessa föremål i skyn egentligen är.

Vittnet Frank Earp lämnar i 1981-års februarinumner av *Northern Earth Mysteries* en skriftlig redogörelse för sin egen kontakt, som ägde rum 1966 vid Wollaton i närheten av Nottingham i England. Han var då 15 år och lekte med två kamrater vid en kanal som inte längre användes. Han medger att de var på jakt efter UFO:n. När skymningen föll började en lätt dimma stiga från vattnet. Det var inget onormalt i det. Men sedan lösgjorde sig ett runt, tillplattat moln, stort som en radiobil, ur skuggorna och drev mot dem. De blev rädda och började springa hemåt, med det synbarligen intelligenta "molnet" efter sig. De kunde alla se hur dess innanmäte strålade av ett egendomligt sken.

När de närmade sig utkanterna av byn bestämde de sig för att stanna. Frank utsågs till att tala med inkräktarna, eftersom de var i det närmaste hemma och kunde fly om något skulle gå galet. Frank vände sig mot molnet och såg att det inte var mer än 5 meter ifrån dem. Han försökte fråga om det var vänligt eller fientligt sinnat, men avbröts av en av sina kamrater som, uppenbarligen vettskrämd, klappade honom på axeln och väste: "När jag säger spring—spring!" Han tittade in i dunklet framför sig och förstod då anledningen till kamraternas skräck. Där stod nämligen en nära 2 meter lång, pälsklädd skepnad framför det lysande föremålet. Den höll i sina kloliknande händer 2 röda "Pennor" och dess ben tycktes försvinna i intet. Den tredje pojken stod bara centimetrar ifrån varelsen och när de två andra pojkarna flydde ropade han omtöcknad efter dem. Det visade sig sedan att han, trots att han nästan rört vid skepnaden, inte hade sett den. Men han hade sett molnet.

Var det ett UFO-väsen eller ett spöke, som affärsmannen Ken Edwards från Risley i Lancashire i England träffade? Vad var det pojkarna i Wollaton råkade på? Det är inte lätt att svara på.

Ur UFO-fenomenens ursprung av Jenny Randles.

BILEN

Ett bort förande från en bil börjar vanligen med en UFO-observation. Bortförandet börjar där. Kanske när man kör ensam och plötsligt ser hon en främmande farkost flyga genom luften svävande på sidan av vägen.

Offret bromsar in och går ut för att få en bättre syn på det.

Utan uppenbar orsak började hon gå mot farkosten som nu stod på marken. När hon kommer närmare ser hon en liten varelse uppenbart väntande på henne nära farkosten.

Hon är inte skrämmd, men hon är illa till mods, ^änå kan hon inte stanna promenaden mot dem. Hon kommer fram till dem och eskorteras in i farkosten. Om hon kör och upptäcker en farkost framträda i terrängen. Måste hon stanna bilen och gå ut i terrängen från vägen med träd och lövvärk och gå dit hon tror att det landat?

Hon kom till klarhet när en liten varelse anslöt sig till henne. De gick ett kort stycke emot en UFO-farkost på marken och gick in i den.

Om en person är i bilen med andra människor och det främmande sveper över oss som om vi vore en måltavla.

T.ex åtskilliga personer tar en åktur på natten och den bortförda är en av de som åker. Plötsligt upptäcker de ett främmande ljus på himlen och det ger en kuslig känsla och det börjar närma sig dem. Oförklarligt kör föraren över på andra sidan och stannar.

UFO:ts ljus strålar direkt på dem, De bortförda är upphetsade och skrämda. De skriker till föraren att fortsätta men det är försent.

Föraren och de två andra människorna har slött tittat på deras anleten och deras huvuden lutar mot fönstret eller sätet.

Personen i fråga uppfattar en viss rysning när hennens vänner är omedvetna. Deras förnimmelse och information pågår och hade blivit splittrad och de har inte längre kontroll eller omdöme, minne och vilja.

När ljusets stråle sken på bilen antog den en annan karaktär. Den har en kroppslig framtvingande eller inflytande effekt på de bortförda. Hennes medverkan är förändrad, och det är svårt för henne att förstå vad som händer. Före fattade hon det, hon svävade upp från sätet med huvudet rakt genom vindrutan och upp.

Hon steg som om hon var på en osynlig hiss till UFO:t.

FRÅN UFO-ARKIVET.

Söndag har 13, 20 och 27 december granskat försvarets ufo-arkiv.

11.

LEKTE I SNÖN. Veronica (längst fram) och hennes kompisar lekte ute i snön när den mystiska farkosten dök upp.

FOTO: PRIVAT, ILLUSTRATION: GÖSTA LINDWALL

"Vi blev så rädda"

Veronica Löfquist och Linda Karlsson glömmer aldrig mötet med det mystiska föremålet i pulkabacken.

De var ett tiotal barn i pulkabacken. Några vuxna i ett hus. Och en jägare i skogen, en mil bort. Alla såg de hur ljuset blev starkare, hur föremålet rörde sig, blinkade och försvann.

Det var tidig kväll, och det var vinter, 1984. Veronica Löfquist och kompisen Linda Karlsson var tio år och som ofta annars var de i pulkabacken med sina vänner.

– Det var alltid snö i Skåne på den tiden, säger de. I alla fall är det så vi minns det.

Pulkabacken låg vid lekparken i ett villaområde i Degeberga, en mindre ort några mil söder om Kristianstad.

Det var klart och ganska kallt. Och det var då det ofattbara hände.

Först ett mullrande starkt ljus, så ljusskenet. Ett stort föremål blev synligt alldeles över träden högst upp i pulkabacken.

– Och vi stod där nere och allt blev alldeles konstigt. Det var så högt ljud att vi tvingades hålla händerna för öronen.

Föremålet gled sakta framåt och stannade över barnen som stod längst ner i backen.

– Kan tänka mig att det var på 30 meters höjd, säger Veronica.

Och Linda fyller i:

– Det var som ett stort ägg med larpor i flera färger. Rött, blått, gult, rött. Barnen som stod där blev rädda.

Men nyfikenheten fick dem att stå kvar. I alla fall ett stund, några minuter.

– Så började det röra sig, snabbt från punkt till punkt. Vi förstod ingenting.

Till slut blev det för mycket för Lindas lillebror Johan, som bara var sex i

Han började springa hemåt. De andra följde efter. Ett syskonpar sprang efter sina föräldrar som kom ut med en kika-re. De såg föremålet på nära håll.

Efter en stund i tryggheten hemma vågade sig barnen ut igen. De började gå bort mot pulkabacken och såg då hur föremålet sakta gled i väg söderut, samma håll som det kommit från.

- Så försvann det över skogen och plötsligt var det borta, säger Veronica och Linda.

En mil söderut, i skogen utanför Lil-lehem på gränsen mot Österlen, satt Lennart Karlsson på pass i en jaktko-ja.

Han hade sitt vapen intill sig och väntade på vildsvin som jagades flitigt i Skåne redan på den tiden.

Han hade blicken riktad norrut, mot Degebergahållet, och plötsligt glömde han allt vad vildsvin heter.

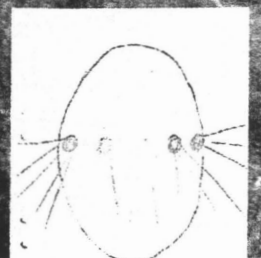
- Jag såg ett stort ljussken som rörde sig över himlen. Som en jättelik ficklampa som liksom svepte över mar-

ken. Och det hade en svans efter sig. 12

I flera minuter stirrade Lennart på det märkliga fenomenet. Det var något han aldrig någonsin sett tidigare. Och han utesluter helt att det var ett flygplan.

- Nej, det var något helt annat. Jag tittade länge på det. Och några dagar ►

1/2010 ♦ SÖNDAG

MYSTISK FARKOST. Här i pulkabacken i Degeberga såg Veronica och hennes kompisar den mystiska farkosten med de blinkande ljusen. Många andra observerade samma sak samtidigt och Veronica ritade av det hon sett. Det blev ett klassiskt flygande tefat.

FOTO: JOACHIM WALL

”Jag håller alltid koll på himlen.

- senare läste jag i lokaltidningen att flera människor i trakten också hade sett det märkliga fenomenet.

Efter den här dagen blev ingenting sig likt för Veronica och Linda. De hade ständigt blicken uppåt, ifall det skulle hända igen.

- För mig är det fortfarande så, säger Veronica, 35. Som när jag sitter i en bil, då håller jag alltid koll på himlen.

Varken Linda eller Veronica har varit rädda för att prata om vad de såg den där dagen för 25 år sedan.

- En gång tog jag upp det i skolan, säger Veronica. Jag gick i högstadiet

och på en fysiklektion talade läraren om fejkade bilder av ufon och andra upplevelser som folk haft. Då försökte jag berätta vad jag upplevt. Men det var ingen som ville lyssna.

I dag bor hon med sina tre barn, Frida, 9, Kajsa, 7, och Ana, 5, i Tollarp, en knapp mil från Degeberga.

Kompisen Linda är tvåbarnsmamma och bor kvar i Degeberga.

- Om barnen kom hem och berättade att de sett något som liknar det vi såg skulle jag inte tvivla en sekund, säger Veronica.

Föräldrarna bor fortfarande kvar i de hus där flickorna bodde som barn. Så ibland går de förbi pulkabacken, som inte känns så hisnande stor i da som den gjorde när de var tio år.

Men de tänker ofta på den där vinriga kvällen.

- Det vi var med om försvinner allting. Att folk är skeptiska är ingenting att bry sig om. Vi vet vad vi såg, vi vet att det var där.

TEXT:
LARS
PALMBORG
lars.palmborg@
expressen.se

“Nya” planeten,- ett stort steg i sökandet efter liv i Rymden !!

För första gången har astronomerna upptäckt en planet utanför vårt solsystem med en näst intill jordisk temperatur.

Det kan bli ett stort genombrott i sökandet efter utomjordiskt liv.

Men på den planeten,- kallad Corot-9b finns det garanterat inga små gröna män eller kvinnor, dessvärre. Inte heller några stoa tjusiga blå varelser som i filmen Avatar.....

Visserligen behöver man med rätt utrustning varken frysa ihjäl eller smälta bort, men det är en gasplanet, alldeles för stor och ogästvänlig för människor.

Den går i en bana runt sin stjärna ungefär som Merkurius runt vår sol, men själva planeten är ingen liten stenig sak som Merkurius, utan en gigant.

Corot-9b påminner om Jupiter, den i särklass största planeten i vårt solsystem, som består av 8 planeter. I ordning från solen: Merkurius, Venus, Jorden, Mars, Jupiter, Saturnus, Uranus och Neptunus. Den som vi tidigare räknade som nummer nio, Pluto, anses inte längre vara en riktig planet utan en dvärgplanet.

Mars är den planet i vårt grannskap som är mest lik jorden. På Mars, som idag är betydligt svalare än Corot-9b, men där dagstemperaturen ändå vid ekvatorn ibland kommer över noll, kan primitivt liv ha uppstått långt tillbaka i tiden. Det återstår emellertid att bevisa - för robotar eller mänskliga rymdfarare.

Upptäckten av Corot-9b i Ormens stjärnbild hela 1500 ljusår från Jorden presenteras i veckans nummer av den ansedda tidningen Nature. Det är en astronomisk nyhet av högsta klass.

-Planeten blir en hörnsten för framtida planetforskning, säger Claire Moutou, en i teamet bakom fyndet.

Fram till 1995 visste ingen säkert om vårt solsystem är unikt eller om planeter är vanliga också kring andra stjärnor. Men det året upptäckte två astronomer den första så kallade exoplaneten (extrasolär planet) runt en normal stjärna, s.k. 51 Pegasi, på 50 ljusårs avstånd från oss.

Sedan dess har tekniken gått framåt med sjumilakliv. Astronomerna har fram till nu sparat över 400 exoplaneter. Det är en fantastisk prestation, en svårslagen forskarbedrift. Problemet är att en stjärnas ljus är så oerhört starkt att närliggande objekt drunknar i skenet. Ljuset från planeten är ungefär en miljondel av moderstjärnans. Försök själv se en eldfluga alldeles intill en vrålstark strålkastare några kilometer bort!

En forskarpoäng i sammanhanget är att astronomen Didier Queloz tillhör teamet bakom upptäckten av Corot-9b. Det var nämligen Queloz i samarbete med kollegan Michel Mayor som 1995 fann den första riktiga exoplaneten.

Så här säger han om dagens milstolpe: -Vår analys har gett mer information om Corot-9b än för andra exoplaneter av samma typ. Den öppnar upp ett nytt

forskningsfält som kan hjälpa oss att förstå exoplaners atmosfärer med måttliga och låga temperaturer. Naturligtvis är det lättare att upptäcka en stor planet än en liten. Därför är nästan alla dessa drygt 400 exoplaneter väldiga bjässar i stil med Jupiter och Saturnus, flera hundra gånger större än Jorden. Och därmed olämpliga för någon form av liv som vi känner det. Vad alla astronomer drömmer om - många andra också för den delen,- är att hitta en jordliknande planet som befinner sig på "rätt" avstånd från sin stjärna. D.v.s. inom den s.k. beboeliga zonen. Där är chansen störst att finna utomjordiskt liv. Flytande vatten anses vara en absolut förutsättning med tanke på våra erfarenheter från Jorden. Planeten får därför inte vara för varm, och inte heller för kall. Den måste ha atmosfär och helst också ett magnetfält som stänger ute dödlig strålning.

Vad som gör Corot-9b så intressant är att planeten inte är en het Jupiter. Dess temperatur ligger mellan minus 20 grader och plus 160 grader, den har sin bana runt en solliknande stjärna och den går därför att studera på djupet som ingen tidigare exoplanet, säger den svenske astronomen Robert Cumming, som är engagerad av ESO (europeiska sydobservatoriet) Europas mellanstatliga organisation för astronomisk forskning. Den stöds av 14 länder, däribland Sverige.

Hur mycket planetens temperatur skiljer sig mellan dag och natt är osäkert. Det beror på hur mycket moln det finns,-vilket man inte vet än.

Ett team på 60 astronomer gjorde upptäckten av Corot-9b med hjälp av en speciell europeisk satellit, CoRoT, som sköts upp för drygt 3 år sedan. Sverige är med på ett hörn där också genom samarbetsorganet ESA, Europas motsvarighet till NASA. Satelliten drivs av franska rymdstyrelsen och har till uppgift just att finna exoplaneter. Det tog CoRoT 145 dagars observationer att identifiera den spännande planeten, som i massa är ca fyra femtedelar av Jupiters och liksom denna mest består av väte och helium. Många liknande planeter har upptäckts tidigare, men då har de legat betydligt närmare respektive stjärna och därför varit bokstavligen talat glödheta.

-det kan t.o.m. finnas en hygglig chans att se om planeten har månar, de skulle i så fall liksom Jupiters månar vara mycket intressanta med tanke på liv, säger Robert Cumming.

Att leta exoplaneter sker med en kombination av rymd och jordbaserade instrument. CoRoT är en förkortning av Convection, Rotation and Transits (konvektion, rotation och passager). CoRoT9b:s massa beräknades med hjälp av ett sofistikerat instrument kallat HARPS, som är monterat på det markbaserade 3,6 metersteleskopet vid La Silla i Chile. Andra teleskop som används i sökandet efter exoplaneter finns bl.a. på Hawaii, Kanarieöarna och Israel. Upptäckten av planeten gjordes med "passagemetoden". På det sättet har ett 70-tal av de 400 exoplaneterna identifierats. När CoRoT-9b passerar framför sin stjärna förändras dess ljusstyrka - sedd från jorden, en liten aning. På så sätt kan man mäta planetens diameter. Var 95:e dag passerar planeten framför stjärnan,

och passagen pågår i 8 timmar vilket ger astronomerna stora möjligheter att utföra sina avancerade mätningar.

Planeten kan innehålla uppemot 20 jordmassor av andra grundämnen än väte och helium, möjligen även vatten och sten, tror/hoppas franske astronomen Tristan Guillot.

En annan metod för att leta exoplaneter är att mäta deras gravitationella inverkan på stjärnan. Trots att denna är tusentals gånger större än planeten går det att mäta förändringar i stjärnans rörelser. Ett tredje sätt,- det mest givande hittills- är att spåra en förskjutning i stjärnans spektrallinjer på grund av dopplereffekten när den närmar sig Jorden eller rör sig bort. Det finns ytterligare några varianter att jaga exoplaneter, men de är för en lekman ännu mer komplicerade och sofistikerade.

Planeterna namnges efter ett visst system. Den första som upptäcks runt en stjärna får bokstaven b som tilläggsnamn, nästa blir c o.s.v....

Stenplaneter, som den vi människor bor på, är givetvis det hägrande målet både för astronomer och oss vanliga rymdintresserade. Hittills är Gliese 581-c i stjärnbilden Vågen drygt 20 ljusår från Jorden den exoplanet som kommer närmast våra förväntningar på en Jorden-2. Planeten kretsar i den beboeliga zonen, men den är betydligt större än Jorden och vänder dessutom alltid samma sida mot stjärnan. Detta innebär väldiga temperaturskillnader mellan fram och baksida. Möjligen skulle liv kunna finnas i en smal gräns däremellan.

-Jag tror att vi kommer att finna en planet med massa som Jordens inom ett par år, men tills vi hittar den verkligt jordliknande planeten dröjer det nog till omkring 2020 säger Robert Cumming.

Nästa steg är att avgöra om planeten kan härbärgera liv. Dess storlek, temperatur, atmosfär och bana runt stjärnan ger indikationer.

- Men det innebär inte att E.T. sitter där och väntar på vår signal.....

(Av Börje Lundberg Expressen)

OCCUPANT ÖVER SVERIGE.

Den tredje maj 1973 kl 21,45 gick fru Sigrid Karlsson ut och tog en promenad med sin hund i Mantorp-området där hennes hus låg. Det var en underbar klar kväll och fru Karlsson tittade upp mot stjärnorna. Plötsligt såg hon ett rött ljus nalkas från nord-ost.

Hon visade ingen större uppmärksamhet, tänkte att det kunde vara ett flygplan eller helikopter. Men när hon kom tillbaka in i huset gick hon till fönstret för att få en bättre utsikt på det röda ljuset.

Ljusbollen gick alltför sakta för att vara ett flygplan och det stannade flera gånger. Fru Karlsson sade efteråt: "jag fattade att någonting inte var som det brukade och väckte därför sin 11-årige son Robert för att ha som vittne."

Hon och hennes son gick ut och tittade på den röda bollen och noterade att den stannade omkring 1 km bort från grannens hus, det hade en stark strålkastare på. Bolle verkade att skälva. Kort därefter flög föremålet ifrån grannens hus och fortsatte framåt med böljande rörelser.

När bollen startade och rörde sig hörde vi ett ljud likt ett jet-plan som vände och ett slags väsande vilket verkade att fylla hela grannskapet. Men det var inte så högt så att vi inte kunde höra vår egen röst. Efter 5-10 min kom ljusbollen in i vår riktning. När det kom noterade vi att det var silverfärgat och skiftade till en mera gul-vit färg.

Medan fru Karlsson, vilken hade dålig synförmåga, kunde uppfatta två gråaktiga varelser på insidan av farkosten. Hennes son började plötsligt gråta, "mamma, där är två män som tittar på oss".

Senare berättade Robert för undersökarna att föremålet liknade två tallrikar lagda tillsammans och i mitten var de skilda av lodräta bjälkar av något slag. Han sade att han kunde se 2 människoliknande varelser belägna i mitten av föremålet. De verkade att böja sig över och titta ner på dem. Vid denna tidpunkt var föremålet 50 meter bort på omkring samma höjd. Som det passerade över våra huvuden i en normal fart som en bil, sprang de två vittnena till andra sidan av huset där de såg UFO:t sväva och gunga över fältet. Det gick sakta fram och tillbaka över fältet som för att finna en plats att landa på,

men de gjorde en U-sväng och försvann mot öst.

Undersökningsyttrande.

Olyckligtvis vet jag inte var Mantorps-distriktet är eller ligger men vi har noterat i Sverige därför att ensamheten på landet i avsaknad av något stadsljus, hur mycket närmare och klarare stjärnorna verkar på natten.

Som jag har en son, kommer jag ihåg hur han vid 11-12-år åldern kunde berätta för mig om stjärnbilder och hur underbara hans observationsgåva var. Historien måste vara sann.

Spår efter UFO-landningar

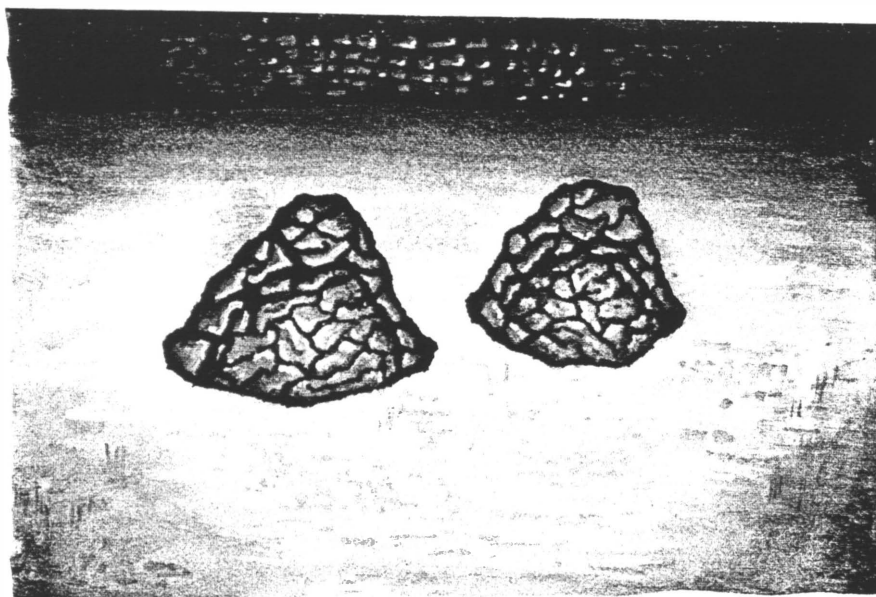
Eftersom det faktiskt föreligger tiotusentals rapporter om UFO-iakttagelser, överflygningar och landningar, måste man fråga sig varför det finns så få konkreta spår som verkligen kan undersökas och analyseras. Sådana har bara rapporterats i ca 1 300 fall under de senaste 20 åren. Rapporterna kommer från ett tjugofemtal länder. Det rör sig om spår av vitt skilda slag: mörka, oljiga fläckar och grå eller silveraktiga pulver, diverse metallspån eller kristaller och vätskor i egendomliga färger, ibland även självlysande. Vid närmare undersökning har dock inte ett enda av dessa "spår" kunnat ge otvetydiga bevis för att ett UFO varit inblandat.

I århundraden har man t.ex. träffat på ett ämne som fått namnet "änglahår" – spindelvävsliknande trådar som dykt upp i egendomliga sammanhang i England, Frankrike, Italien och USA. Materialet har undersökts på laboratorier vid åtminstone tre skilda tillfällen, men analyserna har gett helt olika resultat. I ett fall kunde ämnet inte lösas upp i svavelsyra, i ett annat uppgavs det innehålla ungefär samma typ av aminosyror som spidelnät och i det tredje fallet fann man att det rörde sig om helt vanliga nylonfibrer.

Mera sällan har man hittat bitar eller spillror som uppgetts härröra från UFO-farkoster och som därför vållar ännu ivrigare dispyter. Det mest säregna fallet gäller tre fragment av lättmetall som föll ner i Atlanten utanför Brasilien när det rapporterats att ett UFO exploderat där 1957. En icke namngiven person samlade in dem, varefter de undersöktes både i Brasilien och i USA. De visade sig bestå av en mycket ren form av magnesium. Proverna saknade många ämnen som ofta förekommer i jordiskt magnesium, men innehöll i stället ämnen som inte är vanliga, bl.a. strontium. "Knappast av jordiskt ursprung!" utropade UFO-entusiasterna. Skeptikerna kunde hålla med om det, men ansåg att fragmenten härrörde från en meteor. En kommitté inom det amerikanska flygvapnet var ännu mera försiktig och menade att materialet mycket väl skulle kunna ha kommit från en sats magnesium som tillverkats av Dow Chemical Company redan i början av 1940-talet.

var stora som basketbollar och påminde om väldiga mänskliga hjärnor. Efter att ha tittat på dem en stund körde de runt dem och skyndade därifrån. Sedan föraren kört sin kamrat hem (En 5-minuters färd) fortsatte han hem till sig (Ytterligare 5 minuter), bara för att upptäcka att det gått 2½ timme istället för de väntade 10 minuterna.

Mannen, som av utredaren Ann Druffel kallas John Hodges, försattes 1976 i regressiv hypnos för att försöka återkalla detaljerna i händelsen. Han var angelägen att få reda på vad som hade hänt honom. Under hypnosen beskrev han hur han, när han var ensam i bilen, fördes till ett rum och telepatiskt konverserade med en av hjärnorna. " Rösterna kommer inifrån mig ... men det låter som om du talar med mig ", sa Hodges. En gråaktig, humanoid varelse med simhud, uppenbarligen en besättningsman, var också närvarande. Den väldiga hjärnan visade Hodges några " avancerade tredimensionella hologram ", som skildrade kärnvapenexplosioner och förklarade att kärnkraften missbrukades på jorden. Hodges " mindes " senare att det i själva verket varit humanoiderna som haft kontrollen, medan hjärnorna bara fungerat som översättningsanordningar (levande och ändå inte riktigt levande). En förminskad " översättningscell " planterades vid kontakttillfälle in i Hodges hjärna, så att information hädanefter skulle kunna flöda fritt. Till sist återfördes han till sin bil, men hans minne var blockerat och han kände ett egendomligt " stickande och pirrande " över hela kroppen.

ETT TREDJE VÄRLDSKRIG.

Sedan 1976 har John Hodges fått flera meddelanden via sin "översättare". Bl.a. detaljerad information om ett världskrig, som mellan 1982-1984 skulle bryta ut i Mellanöstern för att sedan sprida sig till Europa. Kärnvapen skulle komma att användas. Efter krigsslutet, då en världsregering skulle upprättas, skulle främlingarna komma att landa 1987 och aktivera alla de 1000-tals människor som i likhet med John Hodges fått en "översättare" inopererad i sig utan att medvetet känna till det,

En sådan historia kan tyckas vara rent nonsens, men så är det med de flesta inrapporterade kontakter med främmande varelser. Hur det än är, kräver de åtminstone en rimlig prövning.

Det är utan tvekan förenat med betydande svårigheter att försöka hitta en gemensam källa till dessa otroliga händelser, eftersom de förekommer i många olika sammanhang. De omfattar spöklänkande varelser, sällsamma monster, andeväsen och ett överflöd av främlingar från alla delar av universum. Ändå har de ett underliggande drag gemensamt, liksom många allmänna inboende kännetecken. Kan det vara intelligenta utomjordiska varelser, som, erinrande om skickliga magiker, söker kontakt med oss? Eller skulle dessa upplevelser kunna springa ur någon mer närbelägen källa—nämligen oss själva?

Betänk John Hodges beskrivning av sin kontakt: "Orden... kom faktiskt inifrån...högt, tydligt, klart. Rösten verkade manlig, men det är konstigt. Det lät som om det var samma röst som jag har inom mig när jag tänker".

Ur UFO-fenomenens ursprung av Jenny Randles.

INSEKTERNA BREDER UT SIG!

En rad europeiska dagfjärilar har spridit sig norrut med värmen. Vissa av dem har flyttat upp till 25 mil norrut under 1900-talet. Dansk guldvinge (t h) nådde 1998 till Estland och finns nu längs Östersjön. Samtidigt försvann den från sina sydliga förekomster i bland annat Spanien.

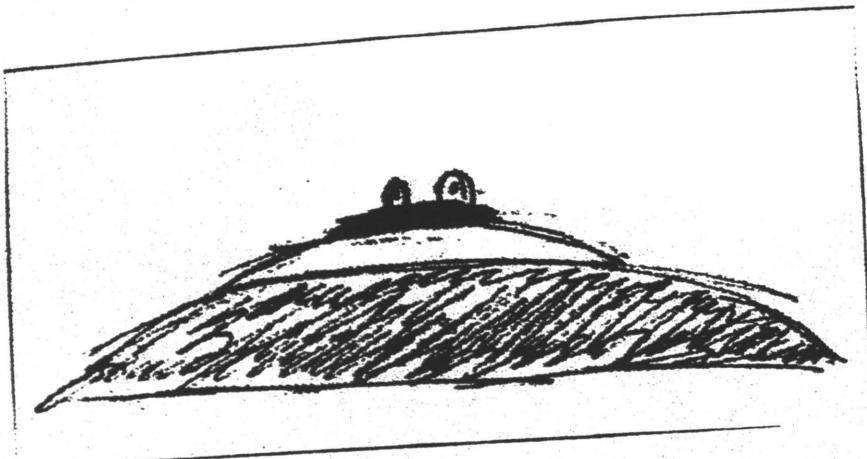
I England och Skottland har man under de senaste 40 åren följt trollsländor. Av de 24 arter som är knutna till tempererat klimat har 23 vandrat norrut. I genomsnitt har deras utbredning nu flyttat 88 kilometer norrut.

FRAMTID: Många av Europas insektarter får betydligt större utbredningsområde eller flyttar bara norrut.

”I ljuset såg jag något som liknade en cockpit med frostat glas.

DEN EGNA BILDEN. Niclas och Pia ritade av vad de sett. Och det gick inte att ta miste på vad det var.

► 04.30, så det var fortfarande ganska mörkt.

- Det var säkert en kilometer bort, ett stort sken av något som såg ut att befinna sig mot marken.

Trettio sekunder senare, när de passerat en bondgård och några andra byggnader såg också Niclas ljusskenet.

Vägen gick i en lång båge över fälten och de närmade sig snabbt platsen. Niclas stannade bilen bara 150 meter från ljusskenet. Och nu såg både han och Pia tydligt vad det var.

- Det såg ut som ett klassiskt flygande tefat, ungefär som det tecknas på Kalle Anka-bilder. Det stod på marken och det lyste med ett starkt men ändå behagligt sken.

Jennie fortsatte skratta i bilen.

Men Niclas och Pia stod ändå kvar med bilen i fem minuter för att titta på det starka ljusskenet.

- I ljuset såg jag något som liknade en cockpit med frostat glas, men det gick inte att se in där, säger Niclas. Formen på föremålet var liksom rundat och på taket fanns två lampor, stora som hinkar, en med fast grönt sken, den andra med ett gulaktigt sken och något som rörde sig, ungefär som en lavalampa.

Föremålet var cirka 15 meter brett. Och det stod på marken, eller möjli-

gen någon bit upp. Något ljud hördes inte.

- Det var alldeles tyst.

Det fanns en liten grusväg som Niclas och Pia kunde ha kört in för att hamna alldeles intill farkosten. Men de vågade inte.

- Det var så skrämmande, vi var rädda.

Farkosten stod fortfarande kvar när de fortsatte in till lasarettet i Kristianstad. Där konstaterades att Jennie hade en kraftig halsinfektion och de blev inskrivna.

Vid lunchtid skrevs de ut igen. Då hade Jennie fått penicillin och mådde lite bättre.

- Vi åkte till några affärer och handlade lite och körde sedan tillbaka mot sommarhuset.

De stannade naturligtvis till där de sett ljusskenet. Nu körde de in på den lilla vägen och ända fram. Och så gick de ut på det böljande sädesfältet där vetet växte meterhøgt.

Precis där de sett farkosten var sädesfältet nertryckt på en stor rund yta. Några tecken runtomkring fanns inte. Inget nertrampat, ingen skörde-trüska som varit i farten, vilket antyd- des senare.

Däremot fanns ett pumphus för bevattningsanläggningen vid den lilla grusvägen. På gaveln satt en röd

lampa som skulle varna om det blev fel på systemet.

Lampan har antytts kunna vara en förklaring till fenomenet. Men det stämmer inte alls med den beskrivning Niclas och Pia gett av sina upplevelser.

- Det vi såg var ett helt annat sken.

De stannade kvar i sommarhuset en vecka. När de kommit hem ringde de militären och berättade.

Majoren Karl Sjunnesson, som då ansvarade för rapporterade ufo-anmälningar i militärområdet, tog emot anmälan klockan 20.20 7 augusti 1990.

Telefonsamtalet spelades in.

- Jag har hört mer fantastiska his-

PÅ VÄG TILL LASARETTET.

Jennie var tre månader och sjuk. Det var från bilen, på väg till sjukhuset i Kristianstad, som Niclas och Pia såg det märkliga fenomenet.

FOTO: PRIVAT

torier än den här, säger Sjunnesson när Niclas berättat klart.

Karl Sjunnesson har också senare uttalat sig om händelsen.

– Normalt sett hittar vi en förklaring i nio fall av tio, sa han. Det här är det tionde.

Vi är tillbaka på platsen. Det är december 2009 och den lilla vägen har asfalterats eftersom ett sjukhem byggts längre in.

Pia sitter i baksätet men det beror på att deras andra dotter, Janna, 17, som inte fanns när det osannolika hände, sitter i framsätet.

Hon övningskör.

Jennie är au pair i England och är inte med. Hon frisknade

till från sin halsinfektion efter penicillinkuren.

– Där var det, säger Niclas och Pia.

De har flyttat från Mariestad till Vinslöv, mellan Kristianstad och Hässleholm, där de nu bor. De kör ofta förbi platsen.

– Och varje gång tänker vi på det där som hände.

De har inte berättat om det för så många. De undviker eftersom folk oftast tvivlar. De vill inte förklara alltihop, eller behöva försvara sig.

– Många skrattar åt oss. Vi vet vad vi såg, det räcker.

TEXT: LARS PALMBORG
lars.palmborg@expressen.se

Kvicksilver har alltid ansetts farligt. Utom i mun på folk.

52/2009 + SÖNDAG

3 Mystiska objekt på bilden

Iakttagelse: När Bengt Schölin från Kumla framkallade bilder som han tagit under våren 1954 upptäckte han flera objekt som han inte hade sett under fotograferingen.

Förklaring: Försvarsstabens flyg- och luftförsvarsavdelning konstaterade att bilderna orsa-

kats av ett hål i kamerans bälge. **Vad hände sen?** Bengt Schölin var besviken på militären som aldrig tog sig tid att undersöka kameran.

– Varför fanns det inte några liknande fel på några andra bilder? frågade sig Bengt Schölin i Ufo-Aktuellt. ■

Ljusskenet stod helt stilla

Iakttagelser: Sten Johansson, medarbetare på tidningen Nya Norrlands fångar ett ljus på himlen på bild 22 april 1982.

Förklaring: Försvaret konstaterar att det rör sig om en raketupp-skjutning som även observerats från Luleå och Gällivare.

Vad hände sen?

Själv vägrade Sten Johansson att tro på att det rörde sig om en rysk raket.

”Skulle den i så fall stå still på samma ställe i så lång tid som bortåt 10–15 minuter? Skulle den vara helt ljudlös? Inga avgaser eller eldflammar? Skulle den försvinna lika ljudlöst? Skulle den kunna få fåglar att sjunga? skriver han i ett brev till Försvarsstabens. ■

Har varma länder fler röda blommor?

Kan det stämma att det finns fler röda blommor söderut än i de nordliga länderna?

Färgen på en blomma är aldrig slumpmässig. Den är noga anpassad till det djur som vanligtvis befruktar den. Det är faktiskt den enda anledningen till att blommor har en stormängd olika färger, former och dofter. Omkring 80 procent av alla världens växtarter befruktas av djur, framför allt av insekter men också av kolibrier, fladdermöss och till och med ödlor.

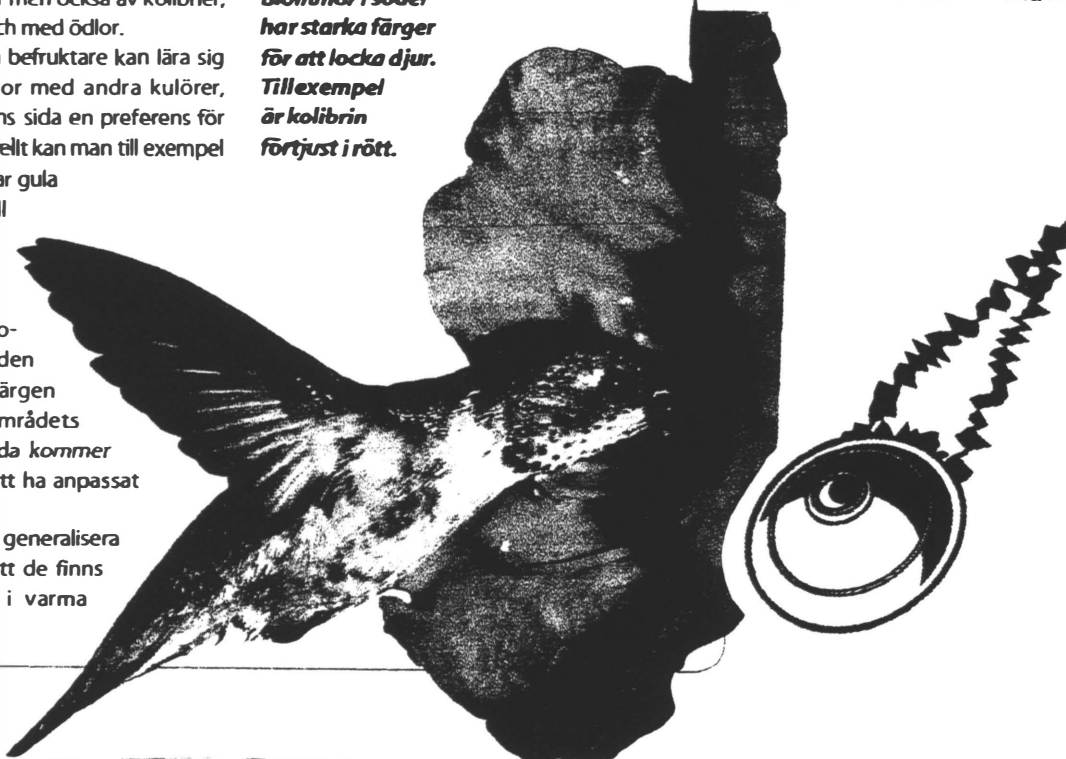
Även om de flesta befruktare kan lära sig att söka upp blommor med andra kulörer, så har de från naturens sida en preferens för vissa färger. Helt generellt kan man till exempel säga att flugor föredrar gula blommor, kolibrier vill ha röda, humlor vill ha blå och fladdermöss är tokiga i vita.

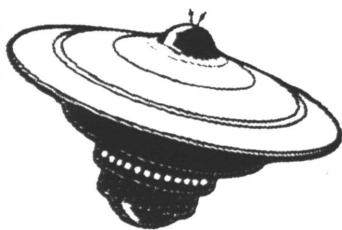
Inom ett visst geografiskt område är den dominerande blomfärgen helt beroende av områdets djurliv, och dessa båda kommer genom evolutionen att ha anpassat sig till varandra.

Det skulle vara att generalisera för mycket att säga att de finns flest röda blommor i varma

länder, men det stämmer att det på nordliga breddgrader relativt sett finns flest vindbefruktade växter, som inte behöver färgsprakande blommor, och att fåglar och bin, som föredrar starka blomfärger, är dominerande i varmare nejder. Båda dessa förhållanden kan vara orsaken till att blommorna söderut behöver vara färggladare än dem i den kalla Nord.

Blommor i söder har starka färger för att locka djur. Till exempel är kolibrin förtjust i rött.

"Sentida" floddalar på Mars yta

FARKOST? Vad var det som Rune Österlund fotograferade?

OKÄNT FENOMEN

6 Farkost med två strålkastare

Iakttagelse: 10 januari 1985 lyckades Dala-Demokratens fotograf Rune Österlund fotografera ett mystiskt föremål på himlen. Han beskrev det som "en märklig farkost" med två lysande strålkastare framtill.

– Jag var på väg mot Falun när jag plötsligt fick syn på en märklig farkost bara omkring 100 meter ovanför vägen. Den hade två intensivt lysande strålkastare framtill", berättade han då.

Förklaring: Någon entydig förklaring kunde aldrig ges. På Försvarsstaben trodde man att det kunde vara störtande satelliter och astronomen Göran Henriksson vid Uppsala observatorium var säker på att det var planeten Venus. FOA:s dåvarande ufo-ansvarige trodde att det var plan som var på väg att landa på Dala Airport.

Vad hände sen? Johan Kinneryd från Västerbergens ufo-förening konstaterade att det fanns "ett antal mycket svårförklarliga observationer".

Veckans värsta

Manne stod i bara nattskjortan och släppte upp rullgardinen. Det bar sig dock inte bättre än att gardinsnodden fastade i nattskjortan så att den drogs upp till hakan. Den närsynta damen i huset mitt emot kommenterade.

– Vilken ståtlig kaktus. Den skulle man ha ett skott av!

KLAUS GOTTSCHLICH
I VÄNERSBORG

➤ Mars är idag en kall och torr plats, och det vatten som finns kvar på den röda planeten ligger fruset under markytan. Men en gång flödade vattnet här. När Mars var en varmare planet, för mellan tre och fyra miljarder år sedan, fanns det gott om vatten, och spår av små vattenströmmar som bara är några miljoner år gamla har hittats av forskarna.

Nu har man också upptäckt lämningar av stora floddalar som är cirka en

miljard år. Det betraktas som ungt i de här sammanhangen och ett tecken på att man här kanske kan hitta spår av marsianskt liv.

Den senast upptäckta flodslätten ligger inuti en jättelik krater, som är hisnande 7 000 meter djup. Det för Mars höga atmosfäriska trycket på det djupet har gjort att smältvattnet från kraterns glaciärer har kunnat hålla sig flytande, och inte förångats omedelbart som vat-

ten annars gjort på resten av Mars om det inte varit fruset till is.

Floderna har runnit fram i flera mil, varit ett par hundra meter breda, och skurit ut mer än tjugometer djupa raviner inne i kratern.

Det som återstår av vattnet är en underjordisk glaciär, och medeltemperaturen är minus 16 grader.

Geophysical Research Letters:

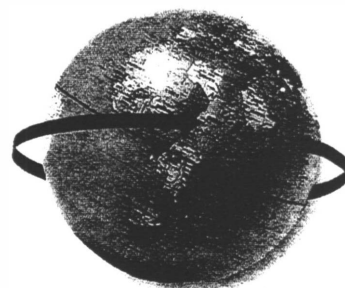
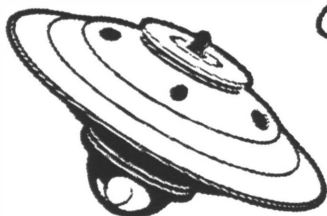
<http://www.agu.org/>

Träden rör sig uppåt

Jämförelser med gamla fotografier visar att trädgränsen i Uralbergen under det senaste århundradet har flyttat sig 40–80 meter högre upp längs bergssidorna, och vegetationen har blivit tätare. Trädgränsen har också flyttat sig i Alperna, i de nordiska fjällen och i den kanadensiska delen av Klippiga bergen, där genomsnittstemperaturen har stigit med 1,5 grad Celsius under 1900-talet.

FRAMTID: Det kommer att finnas mer skog i höglänta bergsområden, och en helt ny typ av vegetation söker sig upp på tidigare kala sluttningar.

Pappa och sonen hade köpt nya torkarblad till bilen. Hemma avlägger sonen rapport: – Mamma, i dag har pappa och jag köpt nya klämmor till parkeringslapparna!

Ulf Danielsson, professor i teoretisk fysik.

Andra civilisationer känner redan till vår existens

Eftersom det finns så många stjärnor, hundratals miljarder bara i vår galax Vintergatan, och observationer nu visar att planetsystem är rätt vanliga, kan det ändå innebära att det finns åtskilliga levande världar med avancerade livsformer. Och kanske det till och med utvecklats intelligent liv lite här och var.

VECKANS DEBATT

Varför ser vi då inga tecken på främmande civilisationer? Dels handlar det förstås om de väldiga avstånden. Men också om att de måste befinna sig på ungefär samma utvecklingsnivå som oss för att vi skall kunna kommunicera med dem. Rent statistiskt är det dock mycket troligare att de flesta ligger miljoner eller kanske miljarder år före oss i utvecklingen. Eller efter. Fast då har de förstås inte hunnit få till någon civilisation än.

Men, återigen, var finns då dessa hyperavancerade civilisationer? Varför ser vi dem inte? En skrämmande möjlighet är att ingen överlever. Alla tar död på sig själva långt innan de förmår utveckla några interstellära imperier.

Och om vi ser till vår egen jordiska civilisation saknas det ju knappast möjliga undergångsscenarier. Å andra sidan, om de väl överlever och de fortsätter att utvecklas, kanske de till slut blir så avancerade att de helt tappat intresset för att ge sig till känna för sådana stackare som oss.

Så, behöver man vara rädd? Att lyssna efter signaler är ofarligt. Såvida inte upptäckten av andra civilisationer blir så traumatisk att vår egen går under i rena förskräckelsen. Och att skicka ut egna signaler? Det gör vi redan. I över hundra år har vi läckt ut radiosignaler i rymden vilket innebär att vi redan avslöjar vår existens för ett växande antal stjärnsystem på allt större och större avstånd. Och vi kan inte göra någonting åt det.

ULF DANIELSSON
professor i teoretisk fysik

FRÅGESPORT.

Vilka fåglar döljer sig i namnen.
T.ex. Eldig boxare= Flamingo

Nämndeman=
Nybörjare =
Örfil=
Förnöjsamma=
Näve =
Kylslagna=
Trångmål=
Skräcken=
Här=
Babian=
Ledsen tant=
Mammastinta=

Svaren sändes till Västerbergslagens UFO-förening
Stimmerbovägen 43
77790 Smedjebacken.

MAGISKT

En kund kommer in i bokhandeln:
- Har ni boken "Hur man klarar sig på sin lön"?
Bitrödet:
- Nej, men vi har andra trolleriböcker.

Veckans krumelur

- Jag kan inte förstå varför man kallar alla gangsters för hårdkokta.
- Men det stämmer väl ganska bra?
- Nej, jag tycker snarare att de är råa.

ULLA-BRITT
PETERSSON
I SÖDERTÄLJE

Veckans hoppsan

- Älskling, vem var det som ringde?
- Min man.
- Ojdå, då är det kanske bäst att jag sticker!

Nej, det behövs inte. Han sa att han var ute och fiskade med dig.
ULF BULLER

Sinnesro

Det var i början av 1900-talet och skolinspektören var på besök i byskolan och skulle förhöra eleverna om de fem sinnen. Han förklarade först vilka dessa var och började sen att fråga:
- Är det någon av er som ser dåligt? Undrade han.
Inget svar.
- Är det någon som kanske hör illa? Inget svar nu heller. Men så reser sig en liten gosse och viftar med handen:
- Jaså, du min lille gosse, säger inspektören förhoppningsfullt, ser eller hör du illa?
- Nej, men Otto, som sitter breved mej, luktar illa.

Annika avskydde sjön men mot hennes vilja köpte maken en båt. För att blidka henne sa han:

- Älskling, jag skulle vara så hedrad om du ville döpa båten.

Hon gick med på det och när det var dags för jungfruturen kunde han läsa en skylt på sidan av båten med texten: "Till salu".

N Runesson,
Växjö

T
R
E
V
L
I
G
S
O
M
M
A
R